

Κέντρο πολιτισμού
Παίδιννοστούντων
μογενών

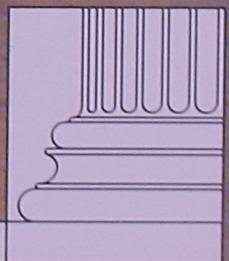
3
0
20°
0°

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ Ι.Ε.Τ.Ο.Σ.Ι

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

Σχεδιασμός εντύπου: Visual Options φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.: Visual Options
Διαχωρισμοί: "Μακεδονική Χρωμανάπου" Εκτύπωση: Κουρτίδης - Μυλαράκης
Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης: Φίλιππος Χατζηδίμου
Μουσικολογική ανάλυση: Evelin Voigtmann

Το παραπάνω κείμενο είναι γραμμένο στη γλώσσα Braille
για τους έχοντες μειωμένη ικανότητα όρασης

*Οι Παλιννοστούντες αποτελούν σήμερα ένα κομμάτι της Ελληνικής Κοινωνίας
άρρωτα συνδεδεμένο με όλους τους φορείς της χώρας μας, επαγγελματικούς,
κοινωνικούς, πολιτιστικούς.*

*Σε ένα διάστημα 10-15 χρόνων που βρίσκονται στην Ελλάδα, παρά τις
δυσκολίες και τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπισαν για την
μετεγκατάστασή τους κατάφεραν να ενσωματωθούν και να συμβάλλουν
σημαντικά στην ανάπτυξη, την οικονομία και τον πολιτισμό του τόπου.*

*Έχουν φέρει μαζί τους την παράδοσή τους, τον Πολιτισμό τους - τα
πολυτιμότερα αγαθά για έναν λαό - και σήμερα μπορούν να συμμετέχουν με
μεγάλη επιτυχία στα Κοινωνικά και Πολιτιστικά δρώμενα της χώρας μας.*

*Η πρωτοβουλία μου για την ίδρυση του Κέντρου Πολιτισμού
Παλιννοστούντων Ομογενών είναι ένα μικρό δείγμα αναγνώρισης από την
Πολιτεία του ρόλου του οποίο διαδραματίζουν οι Παλιννοστούντες ιδιαίτερα στον
Πολιτιστικό Τομέα.*

*Πιστεύω ακράδαντα ότι όλοι τους θα αγκαλιάσουν και θα στηρίζουν την
προσπάθεια αυτή ώστε να αναδειχθεί και να προβληθεί με τον καλύτερο τρόπο το
Πολιτιστικό και Επιστημονικό δυναμικό των Παλιννοστούντων*

*Εύχομαι η σημερινή εκδήλωση να αποτελέσει την απαρχή πολλών
σημαντικών εκδηλώσεων και πρωτοβουλιών και σας διαβεβαιώνω ότι πάντοτε θα
έχετε αρωγό σας το Υπουργείο Πολιτισμού.*

**Ευάγγελος Βενιζέλος
Υπουργός Πολιτισμού**

κέντρο πολιτισμού
Παλιννοστούντων
Θυμογενών

**ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ
ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ**

Κάρολος Τρικολίδης | δ/ντής ορχήστρας

Λαρίσα Ιασωνίδου | σοπράνο

VERDI

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "I VESPRI SICILIANI"

⌚: 8'

MOZART

"PORGİ AMOR" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "LE NOZZE DI FIGARO"

⌚: 3'

VERDI

"TACEA LA NOTTE PLACIDA" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "IL TROVATORE"

⌚: 6'

CILEA

"IO SON L' UMILE ANCELLA" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "ADRIANA LECOUVREUR"

⌚: 3'

PUCCINI

INTERMEZZO ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "MANON LESCAUT"

⌚: 8'

DVORAK

"SONG TO THE MOON" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "RUSALKA"

⌚: 6'

TCHAIKOVSKY

ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΛΙΖΑ (3Η ΠΡΑΞΗ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "PIQUE DAME"

⌚: 6'

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

TCHAIKOVSKY

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ .4, ΣΕ ΦΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 36

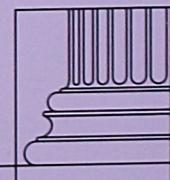
I.Andante sostenuto *Moderato con anima*, II.Andantino in modo di canzone

III.Scherzo: Pizzicato ostinato. Allegro, IV.Finale: Allegro con fuoco

⌚: 40'

3
0
0
2
2011

Πέμπτη
M.M.8 | 21:00

четверг

2 0 0 3

20/11

Концертный зал г. Салоники | 21:00

Почетный концерт в честь Одиссеаса Димитриадиса

Каролос Триколидис | Дирижер Оркестра

Лариса Иасониду | сопрано

Верди

увертюра из оперы "I Vespri Siciliani"

⌚: 8'

Моцарт

"Porgi Amor" из оперы "Le Nozze di Figaro"

⌚: 3'

Верди

"Tacea la notte placida" из оперы "Il Trovatore"

⌚: 6'

Чилеа

"Io sono l' umile ancilla" из оперы "Adriana Lecouvreur"

⌚: 3'

Пуччини

"Intermezzo" из оперы "Manon Lascaut"

⌚: 8'

Дворак

"Song the moon" из оперы "Rusalka"

⌚: 6'

Чайковский

Ария Лизы 3 акт из оперы "Pique Dame"

⌚: 6'

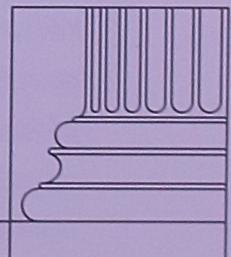
Чайковский

Симфония №4

⌚: 40'

κέντρο πολιτισμού
Παλιννοστούντων
μουγενών

Μίκης Μιχαηλίδης

αναπλ. διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου σπούδασε βιολί και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολί με τον Κοσμά Γαλιλαία και ανώτερα θεωρητικά με το θείο του Σόλωνα Μιχαηλίδην. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής του Λονδίνου (L.R.S.M. performance).

Ξεκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου Cappella Academica, της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkunstler, του Trio Metamorfon και του συγκροτήματος παλιάς μουσικής Clemencic Consort στη Βιέννη.

Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 διδάσκει στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολί, ορχήστρα και μουσική δωματίου. Διηνύθυνε τα μουσικά σεμινάρια Βερτίσκος, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica κ.ά.

Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιούζικαλ και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανεπλήνιες πρώτες εκτελέσεις.

Είναι Α' Κορυφαίος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης. Επί πολλά χρόνια είναι μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και από το Μάρτιο του 2001 είναι Αναπληρωτής Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. Είναι καλλιτεχνικός διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας καθώς και καλλιτεχνικός διευθυντής του Σύγχρονου Ωδείου Θεσσαλονίκης.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Ο Οδυσσέας Δημητριάδης, ο πρώτος Έλληνας μαέστρος στη Σοβιετική Ένωση, γεννήθηκε στη Γεωργιανή πόλη Βατούμ το 1908. Από πολύ νωρίς άρχισε τις μουσικές του σπουδές θεωρητικά και σύνθεση στο Ωδείο της Τυφλίδας και αποφοίτησε το 1930.

Για πρώτη φορά διηνύθυνε στο Σοχούμι, όπου ήταν διευθυντής του μουσικού κολεγίου και είχε οργανώσει μία συμφωνική ορχήστρα. Τότε αποφάσισε να συνεχίσει τις σπουδές του σαν αρχιμουσικός στο Ωδείο του Λένινγκραντ. Σπούδασε με τους μαέστρους Α. Γκαγκ, Ι. Μουζίν και τον Ιβάν Γιέρσοβ.

Μετά την αποφοίτησή του, το 1936, έγινε διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας της Γεωργίας και το 1952 έγινε αρχιμουσικός και διευθυντής της όπερας της Τυφλίδας.

Στο διδακτικό τομέα υπήρξε καθηγητής στο Ωδείο της Μόσχας και της Τυφλίδας.

Από το 1973 διορίστηκε διευθυντής της Ορχήστρας της Όπερας Μπολσόι. Με την Κρατική Ορχήστρα της Μόσχας έκανε μεγάλη τουρνέ στη Βόρειο Νότιο Αμερική, Μεξικό, Καναδά, Γαλλία και Ισπανία. Εκτός από τις εμφανίσεις του στα κυριότερα μουσικά κέντρα της χώρας του, τα τελευταία χρόνια διηνύθυνε στη Βουλγαρία, Ρουμανία, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Ελλάδα, Κούβα και Αργεντινή. Στην Ελλάδα ήρθε πρώτη φορά το 1964, διευθύνοντας την Κ.Ο.Α, και από τότε διηνύθυνε και την Κ.Ο.Θ και παραστάσεις στην Εθνική Λυρική Σκηνή.

Εκτός από τις εκτελέσεις κλασικών συμφωνικών έργων, το ρεπερτόριο του αρχιμουσικού Δημοτριάδη περιλαμβάνει επίσης συνθέσεις σύγχρονων και ιδιαίτερα Γεωργιανών συνθετών.

Ο Οδυσσέας Δημοτριάδης έλαβε τον τιμητικό τίτλο του «Καλλιτέχνη του Λαού» της Πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Το 1980, στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Μόσχας, διημύθυνε τη μεγάλη ορχήστρα και χορωδία του Μπολσόι σε μία καταπληκτική ερμηνεία του ύμνου των Ολυμπιακών Αγώνων του Σπύρου Σαμάρα.

Το 1993 η Όπερα Μπολσόι γιορτάζοντας τα 85 χρόνια του μαέστρου Δημοτριάδη πραγματοποίησε τιμητική συναυλία. Την ορχήστρα Μπολσόι διημύθυνε τελευταία φορά τον Απρίλιο 1995.

Φέτος, ο Οδυσσέας Δημητριάδης είναι
95 ετών και ζει στην Τυφλίδα της
Γεωργίας.

Γεννήθηκε το 1947
στο Bad Ausse της Αυστρίας από
μπτέρα Αυστριακή και πατέρα Έλληνα.

Σπούδασε στις Ανώτατες Μουσικές
Σχολές της Βιέννης και του Σάλτσμπουργκ
βιολί με τον Günther Pichler, σύνθεση με
τον Alfred Uhl και κρουστά με τον Richard
Hochrainer. Την εκπαίδευσή του στη
διεύθυνση ορχήστρας πήρε βασικά από τους
Hans Swarowsky και Μιλτιάδη Καρύδη. Έλαβε
μέρος σαν ενεργό μέλος σε σεμινάρια με τους
Franco Ferrara, Bruno Maderna, Herbert von
Karajan, Sir Adrian Boult, Milan Horvat και δούλεψε
σαν βοηθός μαζί τους, καθώς και με τον Giuseppe
Patane.

Κάρολος Τρικολίδης

δ/ντης ορχήστρας

Διακρίθηκε με πρώτα βραβεία στους διεθνείς διαγωνισμούς στη Μπεζανσόν (1970), Φλωρεντία (1971) και στη Βουδαπέστη (1977), όπου και του απονεμήθηκαν όλα τα 12 ειδικά βραβεία. Σε διαγωνισμό στο Παρίσι το 1977 διακρίθηκε ως μοναδικός Ευρωπαίος για τη θέση υποτρόφου βοηθού μαέστρου της Συμφωνικής Ορχήστρας της Βοστώνης στο Φεστιβάλ του Tanglewood, όπου συνεργάστηκε με τους L.Bernstein, S.Ozawa, A.Previn, G.Schuler και Θ. Αντωνίου.

Από 25 χρόνων εργάζεται συνεχώς σε μόνιμες θέσεις. Από το 1972 μέχρι σήμερα είναι μόνιμος αρχιμουσικός της K.O.Th. Επίσης, εργάστηκε ως πρώτος μαέστρος σε διάφορες όπερες στη Γερμανία και Ουγγαρία (1973-1980) και ως μόνιμος μαέστρος του Γαλλικού Εθνικού Μπαλέτου *Roland Petit* στη Μασσαλία, με περιοδείες σε όλη την Ευρώπη (1979-1984). Υπήρξε μόνιμος φιλοξενούμενος μαέστρος της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας (1984-1987) και από το 1991 Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Ντέμπρετσεν της Ουγγαρίας.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει διευθύνει επανειλημμένα πάνω από εκατό ορχήστρες σε Ευρώπη, Αυστραλία, Ρωσία και Ιαπωνία. Εμφανίστηκε με την Orchestre Nationale ORTF στο Παρίσι και στο Φεστιβάλ Μπεζανσόν με την Κρατική Ορχήστρα της Ρωσίας στη Μόσχα, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες: Βερολίνου, Νυρεμβέργης, Πράγας, Μελβούρνης, Ουγγρικής Ραδιοτηλεόρασης και τη Φιλαρμονική της Βουδαπέστης.

Διηνύθυνε επίσης την B.B.C. National Orchestra στο Κάρντιφ, τις Ραδιοφωνικές Ορχήστρες του Ελσίνκι, της Σόφιας και του Βουκουρεστίου, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Δρέσδης, της Σλοβενίας και της Αρμενίας, όπως και τις Ορχήστρες *Gulbenkjan* στη Λισσαβώνα και *George Enescu Philharmonie* στο Βουκουρέστι. Εμφανίστηκε στα Διεθνή Φεστιβάλ Δρέσδης, Παρισιού, Αθήνας, Βουδαπέστης, Βιέννης, Aix-en-Provence κ.ά.

Πραγματοποίησε ραδιοφωνικές εγγραφές και τηλεοπτικές συναυλίες με το A.B.C., B.B.C., O.R.T.F., R.A.I., W.D.R., O.R.F., M.R.T., N.R.O. κ.ά., καθώς και εγγραφές δίσκων με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βουδαπέστης, τη Συμφωνική Ορχήστρα *Gulbenkjan* της Λισσαβώνας και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, με έργα σύγχρονων συνθετών.

Η σοπράνο Λαρίσα Ιασωνίδου γεννημένη στην Ουκρανία από Έλληνες γονείς επαναπατρίζεται στην Ελλάδα το 1991. Την ίδια χρονιά άρχισε σπουδές φωνητικής στο Σύγχρονο Ωδείο Αθηνών απ' όπου αποφοίτησε το 1995, παίρνοντας δίπλωμα Μονωδού με βαθμό Άριστα Παμψηφεί. Στα χρόνια που ακολουθούν παρακολουθούσε μαθήματα μελοδραματικής στο «Εθνικό Ωδείο» με τον Κώστα Πασχάλη και πολλά σεμινάρια κλασσικού τραγουδιού με παγκοσμίως γνωστούς και καταξιωμένους στο χώρο καλλιτέχνες, όπως ο διαπρεπής μαέστρος Δ. Χωραφάς, Bella Rudenko (σοπράνο και καλλιτεχνική διευθύντρια του θεάτρου Μπολσόι στη Μόσχα), Paolo Montarsolo, Rachel Yakar, Αντώνη Παπακωνσταντίνου, Χαρά Σαββίνο (Σαββινοπούλου),

Λαρίσα Ιασωνίδου

σοπράνο

καθηγητές της Ανωτάτης σχολής Μουσικής και Υποκριτικής Τέχνης της Φρανκφούρτης, με τους οποίους εκτός από σεμινάρια παρακολούθησε τακτικά μαθήματα φωνητικής, τεχνικής αναπνοής και διεύρυνσης ρεπερτορίου.

Το Φεβρουάριο του 2001 κέρδισε το 1^ο βραβείο στο διαγωνισμό κλασικού τραγουδιού που διοργανώνεται από το ΣΗΜΟ (Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών Όπερας και Οπερέτας).

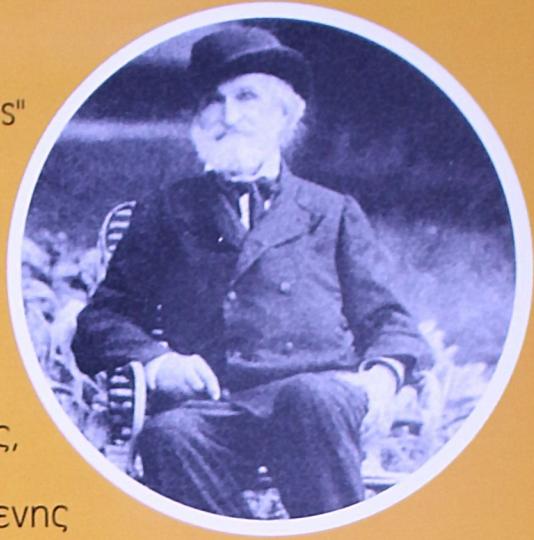
Έχει πραγματοποιήσει πολλές συναυλίες στους Δήμους της Αθήνας. Το χειμώνα 1998/99 εμφανίστηκε στο κλασικό πρόγραμμα της μουσικής σκηνής «Taboo» στο πλευρό των γνωστών μουσικοσυνθετών, Γ. Χατζηνάσιο και Σ. Κορκολή. Έχει ηχογραφήσει τηλεοπτικές διαφημίσεις για λογαριασμό της δισκογραφικής εταιρίας "Music Power Productions" (Camay, Minoan Lines, κ.α.).

Το Μάρτιο του 2003 έλαβε μέρος σε συναυλία με την ορχήστρα Πατρών υπό τη διεύθυνση του Saulius Sondeckis εκτελώντας έργα Rossini. Τον Απρίλιο του 2003 συμμετέχει στο Γκαλά όπερας στο Πνευματικό Κέντρο Τρικάλων δίπλα στο διεθνούς φήμης μπάσο Δημήτρη Καβράκο. Το Πάσχα της ίδιας χρονιάς συνεργάστηκε με τη Δημοτική Χορωδία της Κέρκυρας τραγουδώντας ως σολίστ στο Stabat Mater του Pergolesi.

Παράλληλα με τις ποικίλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες διδάσκει φωνητική στα ωδεία της Αθήνας.

Η όπερα με τον αυθεντικό γαλλικό τίτλο "Les Vespres Siciliennes" γράφτηκε στα 1854 για τα εγκαίνια μιας παγκόσμιας έκθεσης που θα γινόταν στο Παρίσι το 1855. Η ανάθεση στον Βέρντι της σύνθεσης μιας όπερας που θα πρωτοπαρουσιαζόταν στο Παρίσι το οποίο ήδη από το 1830 θεωρούνταν το παγκόσμιο κέντρο της όπερας, αποτελούσε ιδιαίτερη τιμή και αναγνώριση της συνεχώς ανερχόμενης φήμης του μεγάλου Ιταλού συνθέτη. Η πρωτότυπη γλώσσα του λιμπρέτου των E. Scribe και C. Duveyrier ήταν η γαλλική και για τον Βέρντι ήταν η πρώτη φορά που θα έγραφε μουσική πάνω σε γαλλικό κείμενο. Βέβαια, εάν η υπόθεση της όπερας, που ήταν πρόταση του ίδιου του συνθέτη, ήταν κατάλληλη για την περίσταση και τον τόπο όπου θα γινόταν και η πρώτη παγκόσμια παρουσίασή της, αυτό αμφισβητείται ακόμη από πολλούς. Στο έργο, το οποίο εκτυλίσσεται στο Παλέρμο της Σικελίας το 1282, περιγράφεται ο ιστορικός απελευθερωτικός αγώνας των Σικελών εναντίον των Γάλλων, ο οποίος έληξε με την πτώση της γαλλικής τυραννίας το 1282, ύστερα από μία εξέγερση των Σικελών που ξέσπασε την ώρα του Εσπερινού.

Η όπερα χαρακτηρίζεται από σκηνές μεγάλης δραματικότητας και βαθιάς συγκίνησης, απεικονίζοντας με θαυμάσιο τρόπο τα αληθινά, δυνατά ανθρώπινα συναισθήματα που πλημμύριζαν τη μεγάλη και ευαίσθητη καρδιά του επαναστάτη Ιταλού συνθέτη.

Το έργο πρωτοπαίχτηκε στις 13 Ιουνίου 1855 στο Παρίσι δημιουργώντας πολύ μεγάλη εντύπωση. Παρ' όllin όμως την επιτυχία που σημείωσε τότε, και αργότερα στις παρουσιάσεις του σε ιταλικά λυρικά θέατρα, σήμερα σπάνια παίζεται ολόκληρο.

Συχνότερη είναι η εκτέλεση της Εισαγωγής, στην οποία εκτίθενται τα σπουδαιότερα μουσικά μοτίβα, μέσω των οποίων σκιαγραφείται ξεκάθαρα όllin η δραματικότητα του έργου. Δυνατή, ζωηρή, φωτεινή, γεμάτη παλμό και σφρίγος, από τα πρώτα μέτρα της μέτρα έως και το ζωηρό τελικό Stretto, διαπνέεται ολόκληρη από τον απελευθερωτικό αέρα της Σικελικής Επανάστασης.

Evelin Voigtman

● (1756 - 1791) ●

W. A. Mozart

CAVATINA "PORGI, AMOR" ΑΠΟ ΤΟΥΣ "ΓΑΜΟΥΣ ΤΟΥ ΦΙΓΚΑΡΟ"

Οι "Γάμοι του Φίγκαρο" (1786) είναι η πρώτη μεγάλη κωμική ιταλική όπερα του Μότσαρτ. Αν και διατηρεί εξωτερικά τα στοιχεία της όπερα buffa, δηλ. της κωμικής όπερας του α' μισού του 18^{ου} αιώνα, η σκιαγράφηση των χαρακτήρων των πρωταγωνιστών μέσα από τη μουσική είναι πρωτοφανής για την εποχή.

Ανάμεσα από τις πυρετώδεις προετοιμασίες του γάμου του Φίγκαρο με τη Σουζάννα και τα διάφορα μπερδέματα, στα οποία πλέκονται, η Κοντέσσα βρίσκεται σε απόγνωση, διότι ο σύζυγός της κυνηγάει κάθε ποδόγυρο. Οι "Γάμοι του Φίγκαρο" (1786) είναι η πρώτη μεγάλη κωμική ιταλική όπερα του Μότσαρτ. Αν και διατηρεί εξωτερικά τα στοιχεία της όπερα buffa, δηλ. της κωμικής όπερας του α' μισού του 18^{ου} αιώνα, η σκιαγράφηση των χαρακτήρων των πρωταγωνιστών μέσα από τη μουσική είναι πρωτοφανής για την εποχή.

Ανάμεσα από τις πυρετώδεις προετοιμασίες του γάμου του Φίγκαρο με τη Σουζάννα και τα διάφορα μπερδέματα, στα οποία πλέκονται, η Κοντέσσα βρίσκεται σε απόγνωση, διότι ο σύζυγός της κυνηγάει κάθε ποδόγυρο. Στην καβατίνα της "Porgi, amor" στην αρχή της β' πράξης εκφράζει τον βαθύ πόνο της καρδιάς της με μία προσευχή. Μία εκφραστική εισαγωγή της ορχήστρας περιγράφει τους πόνους της ψυχής της Κοντέσσας για την χαμένη αγάπη του συζύγου. Και η καβατίνα της φανερώνει βαθιά μελαγχολία μέσα από μία συγκρατημένα συναισθηματική μελωδική γραμμή. Πραγματικά μία λιυρική κορύφωση ανάμεσα σε όλη την σπιρτάδα και ζωντάνια του έργου.

Evelin Voigtmann

G.Verdi

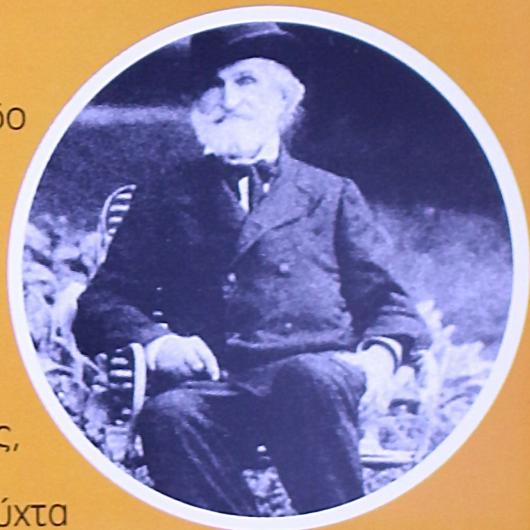

(1813 - 1901)

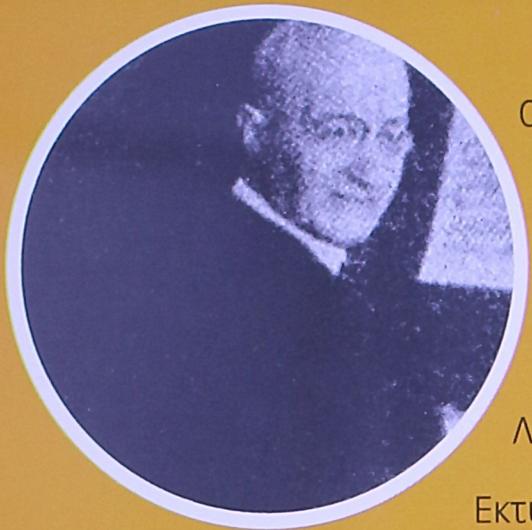

"TACEA LA NOTTE" ΚΑΙ CABALETTA ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "IL TROVATORE"

Η όπερα "Il Trovatore" (1853) ανήκει στην μεσαία συνθετική περίοδο του Τζιουζέπε Βέρντι. Ο Βέρντι αρχίζει να στρέφει το ενδιαφέρον του πέρα από τις ωραίες μελωδικές γραμμές του bel canto στο μέρος της ορχήστρας, η οποία αποκτά περισσότερη περιγραφική πλειουργία από απλά συνοδευτικό ρόλο. Στη β' σκηνή της Α' πράξης, η Λεονόρα βρίσκεται με την έμπιστη φίλη της, την Ινέζ, μες στη νύχτα στον κήπο, γιατί περιμένει τον αγαπημένο της. Στην καβατίνα της "Tacea la notte placida" εξομολογείται στη φίλη της τον έρωτά της για τον τρουβαδούρο, τον Μανρίκο. Η λιτότητα και ευαισθησία της μελωδικής γραμμής, περιγράφουν τον αγνό χαρακτήρα της Λεονόρας, η οποία μέσα από το βαθύ συναίσθημά της, οδηγείται σε πιο έντονη συγκινημένη έκφραση.'

Evelin Voigtmann

(1866 - 1950)

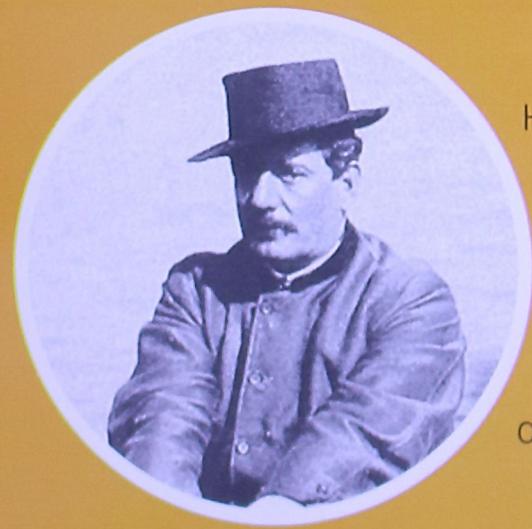
"IO SON L' UMILE ANCELLA" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "ADRIANA LECOUVREUR"

Fr. Cilea

Ο ιταλός συνθέτης και μουσικοπαιδαγωγός Φραντσέσκο Τσιλέα παρουσίασε το 1902 στο Μιλάνο την τέταρτη από τις συνολικά πέντε όπερές του: «Αντριάνα Λεκουβρέρ». Η όπερα αυτή, βασισμένη σε κείμενο των Γάλλων συγραφέων E. Σκριμπ και E. Λεγκουβέ, έγινε σε λιμπρέτο επεξεργασμένο από τον A. Κολαούττι. Εκτυλίσσεται σε τέσσερεις πράξεις στο Παρίσι του 1750, περιγράφοντας την τραγική ιστορία της ηθοποιού Αντριάνας Λεκουβρέρ με τον εραστή της, τον κόμη Μαυρίκιο της Σαξονίας.

Η πιο γνωστή άρια είναι εκείνη της Αντριάνας "Io son' l'umile ancella", στην οποία εκφράζει την ταπεινότητά της ως ερμηνεύτρια ενός μονοπόγου του Κορνέιγ από το ρεπερτόριό της. Η πρωταγωνίστρια περιγράφεται με ευαίσθητο τρόπο από τη μουσική, που πλησιάζει το ύφος του βερισμού ενός Πουτσίνι.

Evelin Voigtmann

(1858 - 1924)

INTERMEZZO ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "MANON LESCAUT"

G. Puccini

Η όπερα «Μανόν Λεσκώ» (1893) είναι η τρίτη του Πουτσίνι, με την οποία ο συνθέτης κερδίζει το γενικό ενδιαφέρον στην Ιταλία. Η υπόθεση, βασισμένη στο μυθιστόρημα του Πρεβό, περιγράφει το δράμα της νεαρής Μανόν η οποία αντί να πάει στο μοναστήρι, ακολούθησε τον Σεβαστιέ ντε Γκριέ στο Παρίσι.

Ο αδελφός της όμως την χώρισε απ' τον άφραγκο ντε Γκριέ και την έκανε ερωμένη του πλούσιου Ζερόντ ντε Ραβοάρ. Ο ντε Γκριέ όμως την πείθει να φύγουν, αλλά ο Ζερόντ τους προλαβαίνει και την κατηγορεί ότι η Μανόν του έκλεψε κοσμήματα. Έτσι η Μανόν στέλνεται μαζί με άλλους κατάδικους με καράβι στην Αμερική. Ο ντε Γκριέ καταφέρνει να τη συνοδεύσει στο πλοίο, ακόμη και να την ελευθερώσει, αλλά δεν καταφέρνει να την κρατήσει στη ζωή, αφού χάνονται στην έρημο.

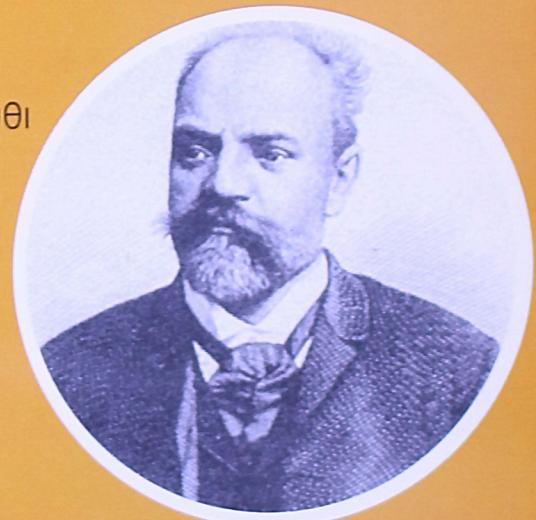
Το ορχηστρικό Ιντερμέτζο πριν από την τρίτη πράξη μαγεύει τον ακροατή με τον λεπτό και εκφραστικό τρόπο, με τον οποίο περιγράφεται η Μανόν στην αιχμαλωσία και στο ταξίδι της. Το μέρος αυτό είναι ένα από τα λίγα συμφωνικά κομμάτια του Πουτσίνι, που φανερώνει ήδη την μαεστρία του συνθέτη στην σωστή εκμετάλλευση των χρωμάτων της ορχήστρας, συνδυασμένη με εκφραστικότατες μελωδίες. Έτσι αποδίδεται στην ορχήστρα σημαντικός δραματουργικός ρόλος, κάτι που ο Πουτσίνι διατηρεί και στις επόμενες όπερές του.

Evelin Voigtmann ○

A. Dvorak ● ● ● ● ● (1841 - 1904) ●

"MESICKU NANEBI" ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "POYZALKA"

Από τις εννιά όπερες, που έγραψε ο Ντβόρζακ, το λιυρικό παραμύθι «Pouzálka» (1900) έμεινε η πιο γνωστή. Βασίζεται στο παραμύθι της γοργόνας Pouzálka, η οποία ερωτεύεται έναν άνθρωπο και επιθυμεί να γίνει και η ίδια άνθρωπος. Η μάγισσα την μεταμορφώνει, αν και την προειδοποιεί, ότι θα είναι μουγγή και θα απογοπτευθεί.

Τελικά ο πρίγκιπας την παντρεύεται, αλλά αφού είναι μουγγή, γρήγορα χάνει το ενδιαφέρον για τη Ρουζάλκα και στρέφεται σε μία όμορφη δούκισσα. Τελικά όμως μετανοιώνει, αλλά η κατάρα του υδροχόου πραγματοποιείται: Φιλώντας τη Ρουζάλκα, ο πρίγκιπας πεθαίνει και η ίδια ξαναγίνεται γοργόνα.

Το "τραγούδι στη Σελήνη" της Ρουζάλκα στην Α' πράξη έγινε γνωστό ανεξάρτητα από την όπερα, διότι συνδυάζει τον ιδιαίτερο λυρικό χαρακτήρα με το ύφος λαϊκού τραγουδιού. Η ορχήστρα συνοδεύει με πλούσια ρομαντικά ηχοχρώματα, περιγράφοντας την μαγευτική ατμόσφαιρα μίας νύχτας με σεληνόφως, ένα από τα πιο αγαπημένα θέματα της ρομαντικής εποχής.

Evelin Voigtmann

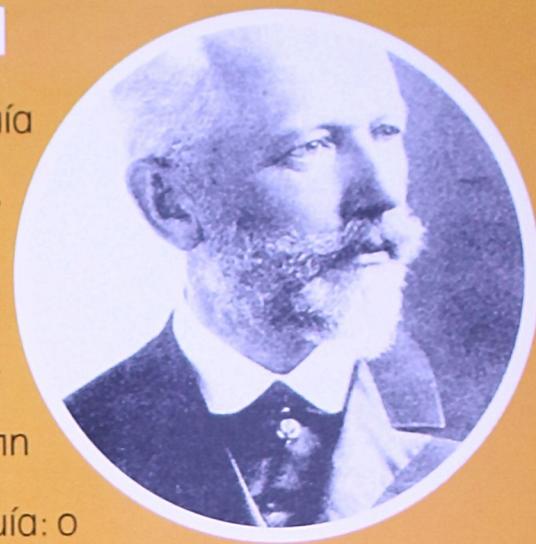

P. I. Tchaikovsky (1840 - 1893)

ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΛΙΖΑ, 3η ΠΡΑΞΗ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΕΡΑ "PIQUE DAME"

Από τις εννιά όπερες του Τσαϊκόφσκυ, μόνο δύο κέρδισαν μία σταθερή θέση στο διεθνές ρεπερτόριο, η όπερα «Ευγένιος Ονιέγκιν» (1877) και η «Ντάμα Πίκα» (1900), και οι δύο βασισμένες σε έργα του μεγάλου Ρώσου συγγραφέα Πούσκιν. Η «Ντάμα Πίκα» συνδυάζει με εξαιρετικά δραματικό τρόπο το συναισθηματικό στοιχείο (η αγάπη της Λίζας για τον φτωχό δεκανέα Χέρμαν) με την ανθρώπινη αδυναμία: ο Χέρμαν, που θέλει να κερδίζει γρήγορα χρήματα με το μυστικό 'των τριών χαρτιών' της κοντέσσας. Τελικά όλοι χάνουν τη ζωή τους, η κοντέσσα, γιατί κέρδιζε παλιά μ' ένα 'διαβολικό μυστικό' πλούτο, η Λίζα από ερωτική απογοήτευση και ο Χέρμαν, γιατί τα ρισκάρισε όλα στα χαρτιά και τελικά τα χάνει όλα.

Ένα από τα λιγικά κορυφαία σημεία, είναι ο μεγάλος μονόλογος της Λίζας στην Γ' πράξη, όταν περιμένει τον αγαπημένο της στις όχθες του ποταμού. Θέλει να τον συγχωρήσει, επειδή τον είχε διώξει το προηγούμενο βράδυ, και να του πει ότι τον αγαπάει πραγματικά. Η ορχήστρα περιγράφει με εξαιρετικά παραστατικό τρόπο την σκοτεινή ατμόσφαιρα της νύχτας και την αγωνία και έντονη συγκίνηση της πρωταγωνίστριας, η οποία αρχικά μιλάει σε μικρές απαγγελτικές φράσεις, ενώ στη συνέχεια κορυφώνεται η έντασή της σε έντονη δραματική μελωδική γραμμή.

Evelin Voigtmann

Η τέταρτη συμφωνία γράφτηκε στα 1877-1878 και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση στην Πετρούπολη.

Το έργο έχει την αφίέρωση "στον καλύτερο μου φίλο", δηλ. τη Ναδέντα Φον Μεκ, την προστάτιδα και φίλη του συνθέτη. Με την κυρία Φον Μεκ είχε αναπτυχθεί, καθώς είναι γνωστό, μια παράξενη φιλία που κρατήθηκε 13 ολόκληρα χρόνια και περιορίστηκε -με αμοιβαία συγκατάθεση -σε επικοινωνία μόνο με αλληλογραφία (δεν είχαν συναντηθεί παρά μονάχα μία φορά, κι αυτό τυχαία). Με το γράμμα του προς την ίδια την Φον Μεκ αναδύει ο ίδιος ο συνθέτης το έργο του. Η πρώτη κίνηση αρχίζει με μία εισαγωγή (Andante sostenuto), όπου προβάλλει το βασικό μοτίβο της συμφωνίας, το μοτίβο της Μοίρας, που είναι καθώς γράφει ο Tschaiikovsky, η "σκοτεινή δύναμη η οποία εμποδίζει την πραγματοποίηση της ευτυχίας, μια δύναμη που, σαν δαμόκλεια σπάθη, κρέμεται διαρκώς πάνω από το κεφάλι μας. Τη δύναμη αυτή δεν μπορούμε ούτε να την ξεφύγουμε. ούτε να τη νικήσουμε".

Το μοτίβο αυτό χαράζεται σαν πυρωμένη γραμμή πρώτα από τα κόρνα και τα φαγκότα, και κατόπιν από τα άλλα ξύλινα με τις τρομπέτες. Μετά την εισαγωγή μπαίνουμε στο κύριο μέρος της κίνησης, που είναι κτισμένη σε κολοσσιαία κλίμακα (Moderato con anima -in movimento di Valse).

Το πρώτο θέμα διαποτισμένο από ένα αίσθημα πικρίας και πόνου, που αγγίζει τα όρια του άγχους, πρωτοεμφανίζεται στα πρώτα βιολιά και τα βιολοντσέλα. Το δεύτερο θέμα, πιο απλό, πιο αισιόδοξο, αποτελείται από δυό στοιχεία: το πρώτο, με κάποιο ξεχωριστό ρυθμικό λίκνισμα, προβάλλεται από το κλαρινέτο, το δεύτερο που είναι και το κύριο με πολύ αβρότητα τραγουδιέται από τα βιολοντσέλα και κατόπιν από τα φλάουτα και τα όμποε. 'Ενα αίσθημα αισιοδοξίας πάει να κυριαρχήσει: "Ένα γλυκό και τρυφερό όνειρο", κατά την έκφραση του συνθέτη, "οδηγεί στην απομάκρυνση από ό, τι είναι σκοτεινό και χωρίς χαρά".

Ομως αυτό δεν διαρκεί πολύ. Γρήγορα ξαναγυρίζει η ατμόσφαιρα του πρώτου θέματος, που ενισχύεται με περιοδικές εμφανίσεις του κυρίαρχου μοτίβου της Μοίρας. "Ετσι βλέπουμε πως η ζωή είναι μία διαρκής εναλλαγή ανάμεσα σε μια σκοτεινή πραγματικότητα και σε φευγαλέα όνειρα ευτυχίας", γράφει ο Μπετόβεν. Η δεύτερη κίνηση κυριαρχείται από ένα εκφραστικό θέμα που το τραγουδάει πρώτα το όμποε και το επαναλαμβάνουν τα βιολοντσέλα. Ένα δεύτερο θέμα, ρυθμικά, μελωδικά και τονικά διαφορετικό εμφανίζεται στα έγχορδα. Γενικά, η ατμόσφαιρα της κίνησης αυτής είναι διαποτισμένη από μια συγκρατημένη λύπη, μια τρυφερή μελαγχολία.

Το Σκέρτσο χαρακτηρίζεται από ένα επίμονο πιτσικάτο των εγχόρδων στο οποίο αντιτίθεται πρώτα ένα χαριτωμένο θέμα, που ξετυλίγεται με συνεργασία των ξύλινων πνευστών, και κατόπιν ένα "στρατιωτικό" θέμα των χάλκινων. "Η διάθεση εδώ δεν είναι χειμαρρώδες ξέσπασμα, που παρασύρει τα πάντα".

Το θριαμβευτικό πρώτο θέμα παρουσιάζει στις πρώτες νότες του μια περίεργη ομοιότητα με την αρχή ενός χορικού στο "Μεσσία" του Χαίντελ ("άρατε πύλας").

Το δεύτερο θέμα είναι ένα ρωσικό δημοτικό τραγούδι. Με την επεξεργασία των θεματικών αυτών στοιχείων χτίζεται η κίνηση αυτή, που κυριαρχείται όλη από μιαν ασυγκράτητη ορμή, από ένα αίσθημα λαϊκής χαράς και ευτυχίας. Η παρουσία προς το τέλος του μοτίβου της Μοίρας δεν αναστέλλει, παρά για μία στιγμή, το χείμαρρο.

+ Σ. Μιχαηλίδης

THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

2 0 0 3

Thursday

20TH/11

THESSALONIKI CONCERT HALL | 21:00

Κέντρο πολιτισμού
παλιννοστούντων
μουγενών

CONCERT IN HONOR OF O. DIMITRIADES

Karolos Trikolides | conductor

Larissa Iassonidou | soprano

VERDI

"I VESPRI SICILIANI", OVERTURE

⌚: 8'

MOZART

"PORGIA AMOR" FROM THE OPERA "LE NOZZE DI FIGARO"

⌚: 3'

VERDI

"TACEA LA NOTTE PLACIDA" FROM THE OPERA "IL TROVATORE"

⌚: 6'

CILEA

"IO SON L' UMILE ANCELLA" FROM THE OPERA "ADRIANA LECOUVREUR"

⌚: 3'

PUCCINI

INTERMEZZO FROM THE OPERA "MANON LESCAUT"

⌚: 8'

DVORAK

"SONG TO THE MOON" FROM THE OPERA "RUSALKA"

⌚: 6'

TCHAIKOVSKY

LISA'S SCENE, ACT 3, FROM THE OPERA "PIQUE DAME"

⌚: 6'

INTERMISSION

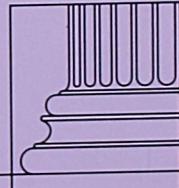
TCHAIKOVSKY

SYMPHONY NO. 4

I. Andante sostenuto *Moderato con anima*, II. Andantino in modo di canzone

III. Scherzo: Pizzicato ostinato. Allegro, IV. Finale: Allegro con fuoco

⌚: 40'

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

2 0 0 3
03/12
Τετάρτη | M.M.O. | 21:00

Petri Sakari | δ/ντής ορχήστρας

Kurt Nikkanen | βιολί

D. SHOSTAKOVICH

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΑΡ.1 ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 99

J.SIBELIUS

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.2, ΕΡΓΟ 43

①

1st PERFORMANCE / Α' ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μονή Λαζαριστών, Κολοκοτρώνη 21,

564 30 Σταυρούπολη, Θεσσαλονίκη

TAMEIO K.O.E.

Μέγαρο Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών,

Εθνικής Αμύνης 2, 546 22 Θεσσαλονίκη

www.tssso.gr - υπό κατασκευή

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφηση και η μαγνητοφώνηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

με την υποστήριξη
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Αγγελιοφόρος

FM 100

TV 100

FM 100,5
ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

με την υποστήριξη

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΟΡΙΟΣ

design by VISUAL OPTIONS®

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Εκτύπωση: Καπαλά.Μι